

יא' אדר א' תשפ"ד

היום, במלחמה או בתפילות ותשובה?

היום יום בר מצווה של בני היקר יהודה נ"י פרשת תצוה, הפרשה מדברת על שמן למאור, זה מזכיר לנו את חג החנוכה. גם עוד מעט זה פורים קטן.

חנוכה ופורים הם שני חגים שבזמן משיח ימשיכו לנהוג, לעומת החגים האחרים כולם יתבטלו.

הרבה דברים דומים יש בשני חגים אלה, שניהם מדרבנו, בשניהם מדובר שהיהודים היו בצרות, ובשניהם מדובר שה' הציל אותנו מזה. ואנחנו נוהגים לפי ההלכה כל אחד עם המצוות והמנהגים שלו.

אבל בואו נסתכל יותר עמוק, איך בני ישראל הגיבו לשני החגים האלה בזמנם. בחנוכה היו לנו צרות ונלחמנו בחרב ובחנית מלחמה נגד היוונים, ובפורים אנחנו צמנו שלושה ימים וחזרנו בתשובה,

למה? למה פעם עושים מלחמה ופעם עושים תשובה! מה הדבר הנכון לעשות במצבים קשים כמו שהיה בפורים ובחנוכה! איך אנחנו יודעים מתי זמן מלחמה ומתי זמן תשובה?

אפשר לתרץ כדלקמן: פורים היה סכנה לגוף, רצו להרוג אותנו טף ונשים ושללם לבוז, בכל מאה עשרים ושבע מדינות שהיה אז כמעט כל העולם הידוע, מצוות לא היה אכפת להם, תמשיכו לעשות מצוות, תצומו, תתפללו, אין לנו עסק עם הרוחניות, רק עם הגוף. רוצים לרצוח. מלחמה על הגשמיות.

חנוכה היה ממש הפוך: היוונים אמרו לנו: תשמחו, תלכו לתיאטרון, תהנו, תאכלו טוב, תעשו מסיבות, אבל אל תשמרו את התורה, לא ברית מילה, לא שבת, לא לימוד תורה, היתר מלחמה על הרוחניות.

רואים מפה, שכשהמלחמה על הגוף אז צריכים צומות ותשובה, אבל כשהמלחמה על הנשמה, על הרוחניות, אז ממש צריכים מלחמה בחרב ובחנית, להראות להשם שאכפת לנו, ואז זוכים לישועה. בגלל זה יש בשני החגים האלה תגובה כל כך שונה.

היום לדאבונינו המלחמה היא גם על הגוף (קורונה, חיסונים, מלחמות), וגם על הנשמה (בג"צ, ערב רב, ובעצם כל נותן שירות מבקש גם כסף וגם איזה עבירה בצידה).

אומרים שזה חלק של מלחמת גוג ומגוג, מלחמת הגיגים, ובמילים אחרות מלחמת מחשבות.

היום יש מצב חדש, חייבים תגובה חדשה, גם של פורים וגם של חנוכה, חייבים להילחם כמו בחנוכה אבל לא בחרבות וחניתות, אבל בתורה ובאמונה טהורה ובחזרה בתשובה ובצעקות לאבינו בשמיים כמו שידוע הציטוט (סוטה דף מט' ע"ב) "אין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמיים", וזה גם בענייני פרנסה, גם בענייני בריאות וגם שאר הבעיות שנמצאות סביבנו כל יום, היום מלקים אותנו בייסורים, גם בפרנסה וגם בבריאות.

היום עם הרופאים הרוצחים האוהבי בצע שיש, לא כדאי מהר לרוץ לרופא ולבית החולים עדיף להשתמש בפתרונות שלנו, בפתרונות הכתובים בתורה כמו שאמרו חז"ל (שבת נה' ע"א) "אין ייסורים בלי עוון", ובגמרא - כמו בגמרא ברכות דף פ' ע"ב שם מובא הסיפור על רב הונא החמיצו לו ארבע מאות חביות יין. נכנס אצלו רב יהודה אחיו של רב סלא חסידא וחכמים, ויש שאומרים: רב אדא בר אהבה וחכמים, ואמרו לו: יעיין אדוני במעשיו. אמר להם: וכי חשוד אני בעיניכם?! אמרו לו: וכי חשוד הקדוש ברוך הוא שעושה דין בלא דין?! אמר להם: אם יש מי ששמע עלי דבר - יאמר. אמרו לו: כך שמענו שאין אדוני נותן זמורות הגפן לאריסו. אמר להם: וכי משאיר הוא לי דבר ממנו?! הלא גונב לו את כולו! אמרו לו: זה שאומרים האנשים: 'לאחר הגנב גנוב, ואת הטעם - טעם' אמר להם: מקבל אני עלי שאני נותן לו. יש שאומרים, חזר החומץ והפך ליין, ויש שאומרים, התייקר החומץ ונמכר בדמי יין.

רואים שככה מטפלים בייסורים גם בגוף וגם בפרנסה ואנחנו לא נוהגים ככה היום וזה לא נכון, כך טיפלו בזמן הגמרא אצל החכמים בדברים האלה, ולא לרוץ מייד לרופא ולבית החולים, לעשות חשבון נפש ולנסות להבין איפה טעינו, מה יש לתקן, הרי השם לא רוצה שאנחנו נסבול, השם רוצה שיהיה לנו טוב. ואם ייסורים באים עלינו כמו שכתוב בפסוק: (ספר דברים, פרק ה' פסוק ח') "כי כאשר ייסר איש את בנו השם אלוקיך מייסרך", ומייד כשהבנאדם מתקן מה שיש לו לתקן, הייסורים נעלמים! בדוק ומנוסה!

גם עם חזקיהו המלך שהיה חולה אנחנו רואים אותו דבר: כמו שכתוב בילקוט שמעוני (מלכים ב' פרק כ' סימן רמב'): "השם הביא יסורין על חזקיהו ואמר לישעיהו: לך ובקר את החולה, שנאמר: בימים ההם חלה חזקיהו למות. וכתוב: ויבא אליו ישעיהו.

א"ל: צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה - מת אתה בעולם הזה ולא תחיה לעולם הבא.
א"ל: אמאי כולי האי?

א"ל: משום דלא עסקת בפריה ורביה.

א"ל: ראיתי ברוח הקדש, שיצו ממני בנין רשעים וכו'.....

א"ל: השתא הב לי בתך, אפשר דגרמא זכותא דידך זכותא דידי והויין לי בנין צדיקים.
א"ל: כבר נגזרה גזרה עליך. אמר לה: בן אמוץ כלה נבואתך וצא! כך מקובלני מבית אבי אבא, אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים."

והסוף של הסיפור זה כמו שכתוב בנביא

מלכים ב פרק כ

ד וַיְהִי יִשְׁעִיהוּ--לֹא יָצָא, הַעִיר (חֲצֵר) הַתִּיכְנָה; וְדָבַר-יְהוָה--יְהִי אֵלָיו, לְאָמֵר. הַשׁוֹב וְאָמַרְתָּ אֶל-חֲזַקְיָהוּ נְגִיד-עַמִּי, כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָוִד אָבִיךָ, שְׁמַעְתִּי אֶת-תְּפִלָּתְךָ, רֵאִיתִי אֶת-דַּמְעֹתֶיךָ; הֲנִי, רָפָא לְךָ--בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, תַּעֲלֶה בֵּית יְהוָה. וְהִסְפַּתִּי עַל-יְמִיךָ, תִּמַּשׁ עֲשָׂרָה שָׁנָה, וּמִכֶּפֶר מִלֶּךְ-אֲשׁוּר אֲצִילְךָ, וְאֶת הַעִיר הַזֹּאת; וְגִנּוֹתַי, עַל-הַעִיר הַזֹּאת--לְמַעַנִּי, וּלְמַעַן דָּוִד עַבְדִּי

קצת קשה לדעת בדיוק באיזה עבירה מדובר, אבל חז"ל אומרים שהאיבר שכואב זה האיבר שחטא, אפילו שזה לא תמיד ממש בדיוק, אבל כן יש קשר חופף בין השתיים. וגם אחרי שמתקנים לפעמים לוקח קצת זמן עד שהדבר מתבטל כנראה בגלל שבשמיים רוצים לראות אם האדם באמת חזר בתשובה. גם אומרים חז"ל כשעוברים עבירה ועושים תשובה חייבים ללכת לקצה השני וכך לזמן מה ואח"כ אפשר לחזור לאמצע. ובכלל הרבי שלי הרה"ק אדמו"ר אברהם מנחם דנציגר זצלה"ה זי"ע מאלכסנדר היה אומר צריכים להיות מוכנים לסבול, ואם לא רוצים לסבול אח"כ מוכרחים לסבול.

ובכלל היום יש לנו בעיקר רק מצוה אחת, וממצוה הזו מגיעים לכל המצוות האחרות כמו שכתוב בגמרא במסכת מכות דף כח' ע"ב: "בא חבקוק והעמידן על אחת, צדיק באמונתו יחיה", ולומדים מפה, אם בן אדם צדיק באמונה, אפילו לא עושה מצוות אחרות חשובות הוא

נקרא צדיק ויחיה. ואם הוא לא צדיק באמונה, אפילו הוא עושה מצוות אחרות חשובות, הוא לא צדיק, ולא יחיה.

עם הכמה עצות האלה שמפורשות בחז"ל, בפוסקים ובגמרות, אנחנו נילחם נגד הערב רב, השטניסטים והרשעים, ונעלה ונצליח וזה רצון הבורא, וזו המלחמה המוטלת עלינו, כי עם זה נקבל פני משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.